

ten i så fald vil kræve, at transporten opdeles, eller at der fremskaffes et andet – og større – transportmiddel.

»Vejeseddelen« vil senere kunne indgå som bevis i en eventuel straffesag mod chaufføren, transportøren eller landmanden for (medvirken) til overtrædelse af reglerne om arealkrav.

Den beskrevne ordning vil kunne gennemføres administrativt ved en ændring af transportbekendtgørelsen.

5.5. Ansvarsgrundlag og ansvarsplacering (valg af ansvarssubjekt)

5.5.1. Arbejdsgruppens forslag

5.5.1.1. Arbejdsgruppen har overvejet spørgsmålet om ansvarsfordelingen mellem transportører og chauffører, herunder i hvilket omfang transportøren som arbejdsgiver skal hæfte strafferetligt for fejl begået af de enkelte chauffører, f.eks. ved at overtrædelse begået af en chauffør får retsvirkninger i forhold til transportørens tilladelse til at transportere dyr også i tilfælde, hvor overtrædelsen ikke kan tilregnes transportøren (objektivt individualansvar).

Arbejdsgruppen bemærker, at en ordning med objektivt strafansvar for transportøren – dvs. strafansvar for transportøren, selv om denne ikke har begået en overtrædelse, der kan tilregnes ham – vil kunne medvirke til at lægge et større pres på transportvirksomhederne med hensyn til også at undgå overtrædelser, der alene kan tilregnes chauffører. Arbejdsgruppen peger endvidere på, at et sådant ansvar vil kunne medvirke til at ligestille de dyretransportvirksomheder, der drives i form af enkeltmandsvirksomhed, og hvor strafansvar i dag kun kan pålægges, når der kan føres bevis for, at indehaveren af virksomheden er strafferetligt medansvarlig for en overtrædelse af reglerne om dyretransporter, med de transportvirksomheder, der drives i selskabsform, og hvor strafansvar kan pålægges, når der er sket en overtrædelse inden for virksomheden, som kan tilregnes en ansat i denne, jf. umiddelbart nedenfor om overvejelserne om frakendelsesmuligheder over for juridiske personer.

Arbejdsgruppen anfører imidlertid, at det vil være meget vidtgående at indføre en ordning med objektivt strafansvar for transportøren i sager om overtrædelser af reglerne om dyretransporter, også selv om dette generelt ville medvirke til at styrke overholdelsen af reglerne om transport og medføre en højere grad af ligestilling mellem virksomheder, der drives som enkeltmandsvirksomheder, og virksomheder, der drives i selskabsform.

Et generelt objektivt strafansvar på dyretransportområdet kombineret med en klippekortordning vil

medføre, at en transportør kan meddeles klip også i tilfælde, hvor der intet er at bebrejde transportøren, og at transportøren således i sidste ende kan miste retten til at drive virksomhed, uden at der foreligger et sædvanligt strafferetligt ansvar for denne. Dette ville i mange tilfælde kunne forekomme urimeligt.

Arbejdsgruppen bemærker endelig, at Straffelovrådet i betænkning nr. 1289/1995 om juridiske personers bødeansvar (s. 145-149) pegede på alvorlige betænkeligheder ved et strafansvar for enkeltpersoner, hvem det hverken kan tilregnes som forsætligt eller uagtsomt, at der er realiseret en lovovertrædelse. Straffelovrådet henviste bl.a. til, at det er i strid med principielle forestillinger om retfærdighed og rimelighed i strafanvendelsen at straffe en person for en lovovertrædelse begået af ham selv eller andre, som ikke kan bebrejdes den pågældende. Rådet tilkendegav herefter, at det er rådets principielle opfattelse, at objektivt individualansvar bør undgås, så vidt det overhovedet er muligt.

Af disse grunde finder Arbejdsgruppen ikke, at der bør indføres objektivt ansvar for transportører.

5.5.1.2. Klippekortordningen skal efter arbejdsgruppens forslag – ud over chauffører – omfatte både fysiske og juridiske personer, der driver erhvervs-mæssig virksomhed ved transport af dyr, dvs. både virksomheder, der drives som enkeltmandsvirksomheder, og virksomheder, der er organiseret i selskabsform.

Drives transportvirksomheden – eller en anden virksomhed (f.eks. et landbrug), der i erhvervs-mæssigt øjemed udfører dyretransporter – som en enkeltmandsvirksomhed, vil et strafferetligt ansvar blive pålagt den fysiske person, der er indehaver af virksomheden, hvis de almindelige strafferetlige betingelser herfor er opfyldt. Klippet vil i sådanne tilfælde ligeledes blive pålagt den fysiske person, der er indehaver af virksomheden. I tilfælde af frakendelse vil virksomheden ikke kunne føres videre af den pågældende person.

Denne udførelse af ordningen medfører for alle virksomheder, der drives som enkeltmandsvirksomheder, at indehaveren af virksomheden ved en frakendelse af retten til at transportere dyr må lukke virksomheden eller afhænde den, medmindre virksomheden kan omstilles til anden transport.

Arbejdsgruppen er opmærksom på, at det ved en sådan ordning ikke er muligt at udelukke omgåelse af frakendelsen, f.eks. ved at virksomheden overdrages til indehaverens ægtefælle, der herefter – eventuelt efter at have opnået autorisation til at transportere dyr – kan drive virksomheden videre. Det er imidlertid efter arbejdsgruppens opfattelse ikke muligt at udforme